

VÁROM A LEVELED
ARTHUR RIMBAUD

V E S Z T E G F E R E N C

most amit írok nem hiszem hogy hidegen fog hagyni

(a leveled eltűnéséről van szó)

tegnap találtam meg egy kollégánál
akivel nem tartok fönt valami jó viszonyt

szóval úgy volt hogy amikor több mint két héttel
ezelőtt
osztották a leveleket
ő vette fel helyettem
mert én nem voltam ott

nem is kérdeztem senkit hogy van-e levelem
mert nem számítottam
hogy a táborozásom ideje alatt
valaki írjon
a hapsi
mivelhogy abban az időben elég mérges volt rám
bosszúból eltitkolta

én véletlenül találtam meg a szemeteskosárban

a levél eltitkolásáért fel bírtam volna jelenteni
esetleg börtönbüntetést is kaphatott volna
azonban elhatároztam
hogy magam büntetem meg

lassan de biztosan az ipsének feketébbek a napok
 hol a csillag tűnik el a homlokáról
 hol a zoknija

már többször meg lett büntetve
 mert a reggeli szemlén rozsdás volt az ásója
 habár ő tegnap megtisztította

valami szélhámos az éjjel bevizezte
 és ettől berozsdásodott

hát hogy mik nem történnek a költészetben

(p. s. nem tudom joe hogy magyarázzam meg
 levelem késését
 a fő ok az elfoglaltságom
 már egy ütemre lép a cselekvéssel
 aranyam van
 dologtalan és durva vagyok
 reggeltől ebédig
 majd ebéd után rögtön folytatom
 ebből kifolyólag este holtfáradtan fekszek
 időérzésem teljesen felmondott
 sokszor nem tudom
 hogy kedd vagy szerda van
 [a többi napok valahogy egyformák]
 a valahoggyal egybeíródnak
 így kénytelen voltam lassan-lassan
 abbahagyni az evidenciát

verseid kezdenek
 ahogy én észrevettem
 egy irányba folyni
 mondhatom hogy e néhány versed eddig a legjobb

ebből az jön ki
 hogy fejlődsz
 tehát ne hagyd magad
 csak így tovább)

valamivel vékonyabb papíron folytatom
végenincs utóiratom

azt akartam még mondani
a szabad szabadság
és a szent világszabadságról
hogy a szó alkímiája megfejtette
azért inkább hagyjuk az ilyen elhatározásokat
egyáltalán nem neked való

lekésett a közlésről
mint potyautas és gyalogos
elviharzott fölötte háború forradalom
ellenforradalom hogy vesszővel
ne vesszőzzem a párizsi bohémvilágot

a homály sokszoros körein
nem hatolnak utánad keresztül
sem utalások utánzások paródiák
metafora-komplexumok

betű szerint és minden lehető értelemben
új gyógyszert cukrot és gumit adtam az embereknek
de tudod már fajtáit a burgonyakórnak